

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

Rekursní soud posoudil věc správně po právní stránce. Podle § 79 ex. ř. poslední věty smí dojít na základě spisů zřízených mimo zdejší území k exekuci na zdejším území jen tenkrát a tou měrou, pokud jest vzájemnost zaručena. Dosah vzájemnosti pro tento případ jest patrný z příslušných předpisů německého civilního řádu soudního, jež byly uvedeny ve známost vládní vyhláškou čís. 131/24. Z nich je patrné, že v Německu nelze vésti exekuci na základě soudních smírů československých. Opáčné tvrzení stěžovatelovo není správné. Na tomto stavu nemohou nic změnit další vývody dovolacího rekursu, z nichž ostatně není patrné, že by se rekurent nemohl domoci exekučního titulu vydaného zdejšími soudy. Totéž platí o osobě, které snad vzešel proti povinnému nárok podle § 1042 obč. zák.

Čís. 9806.

Právoplatné přikázání pohledávky k vybrání odnímá jejímu majiteli právo dobývatí přikázanou pohledávku exekučně i co do částky převyšující vymáhanou pohledávku.

(Rozh. ze dne 5. dubna 1930, Rv I 1486/29).

Žalovaný vedl k vydobytí pohledávky 50.000 Kč dražbu na nemovitost žalobců, na níž byla vymáhaná pohledávka zajištěna. Žalobci domáhali se na žalovaném, by exekuce byla prohlášena nepřipustnou, ježto vymáhaná pohledávka žalovaného byla přikázána k vybrání Antonínu G-ovi k vydobytí jeho pohledávky 754 Kč za žalovaným a žalovanému bylo zapovězeno nakládati s pohledávkou za žalobci. Procešní soud první stolice žalobu zamítl, odvolací soud uznal podle žaloby.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolání.

Důvody:

Jde o nepřipustnost exekuce vnučenou dražbou nemovitosti žalobců, kterou vede žalovaný k vydobytí pohledávky 50.000 Kč zajištěné na nemovitosti exekučním právem zástavním. Tato pohledávka žalovaného byla pro vykonatelnou pohledávku Antonína G-a 754 Kč zabavena a Antonínu G-ovi k vybrání do výše jeho pohledávky přikázána. Žalobci domáhají se nepřipustnosti exekuce vedené žalovaným z důvodu, že žalovaný není následkem zabavení a přikázání k vybrání své pohledávky oprávněn exekuci tu vésti. Odvolací soud žalobě vyhověl a dovolací soud seznává, že nikoli neprávem. Žalovanému jako dlužníku bylo zapovědí, podle § 294 ex. ř. zakázáno, by se zabavenou pro Antonína G-a

pohledávkou nenakládal, zakázáno mu nakládati se zástavou pro pohledávku zřízenou a uloženo mu, že nesmí pohledávku vybrati. Podle § 308 ex. ř. přísluší právo uplatnění zástavní právo zřízené pro pohledávku přikázanou k vybrání vymáhajícím věřiteli a nikoli dlužníku. Z toho plyne a odvolací soud správně dovodil, že žalovaný, veda exekuci vnučenou dražbou k uspokojení a tím k vybrání své, mu však zabavené a jeho věřiteli k vybrání přikázané pohledávky, jedná proti záповědi (§ 294 ex. ř.) a že, uplatňuje exekuci zástavní právo pro dobývanou pohledávku jedná proti ustanovení § 308 ex. ř. K vedení sporné exekuce žalovaný není podle toho oprávněn, exekuce vnučenou dražbou jím vedená není přípustná (§ 35 ex. ř.) a odvolací soud, vyhověv žalobě, nepochybil (srovnej Gl. U. n. ř. 2723, sb. n. s. 2174, 8985). Žalovaný nemůže se s úspěchem dovolávat toho, že jeho pohledávka je daleko vyšší než pohledávka Antonína G-a a nelze mu přisvědčiti, dovozuje-li z toho, že smí svou pohledávku exekučně dobývati. Tuto námitku případně již vyvrátil odvolací soud, poukávav k tomu, že pro pohledávku Antonína G-a byla zabavena celá pohledávka žalovaného, nikoli jen její část, a že proto žalovaný nemůže spornou exekucí, ježto jde o exekuci dražbou, to jest k vybrání pohledávky, vésti ani pro část převyšující pohledávku G-ovu. Nepřípadně také se žalovaný dovolává toho, že prý odepřením exekuce jest ohrožen. Co se toho týče poukázati jest k tomu, že pohledávka žalovaného byla Antonínu G-ovi přikázána k vybrání jen do výše jeho pohledávky, dále, že žalovaný má ochranu i v tom, že podle ustanovení § 310 ex. ř. jednak věřitel obmeškávající se s vymáháním přikázané pohledávky jest práv ze škody z toho dlužníku vzešlé, jednak má dlužník právo žádati za zrušení přikázání pohledávky váhavému věřiteli a žádati o zřízení opatrovníka za účelem vybrání jeho zabavené pohledávky. Tím jsou námitky žalovaného proti napadenému rozsudku vyvráceny a bylo o dovolání uznati, jak se stalo.

Čís. 9807.

Pro exekuční titul podle § 1 čís. 19 ex. ř. neplatí dosud ustanovení § 35, druhý odstavec, druhá věta ex. ř.

(Rozh. ze dne 5. dubna 1930, R II 99/30).

Soud první stolice odmítl pro nepřislušnost pořadu práva opoziční žalobu proti exekuci na základě platného výměru okresní nemocenské pojišťovny. Rekursní soud zamítl námitku nepřipustnosti pořadu práva.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

Jde o žalobu podle § 35 ex. ř. Exekučním titulem jest platební výměr okresní nemocenské pojišťovny, tedy spis uvedený v § 1 čís. 19 ex. ř.